

НАШЕ ЖИЛЬЕ

УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПІС
UKRAINIAN NEWSPAPER "OUR LIFE"

ЧИСЛО 8 (40).

6-го ЛЮТОГО 1946 РОКУ

РІК II.

ВИХОДИТЬ
ДВІЧІ НА
ТИЖДЕНЬ
ЦІНА 30 ПФ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ «ОЗН»

(Лондон) — На зборах «ОЗН» осягнено порозуміння щодо особи генерального секретаря «ОЗН». Головний делегат Норвегії в «ОЗН» Лі за порозумінням Ради Безпеки обраний на головного секретаря «ОЗН».

На засіданні Ради Безпеки 28-го 30-го січня ц. р. розглядали справу совітсько-перських незгод. Перський делегат «ОЗН» у своїй промові зажадав свободи рухів перського війська на території Персії. Перське військо має зайняти також Азербайджан, а совітські частини до березня ц. р. повинні опустити територію Персії,

У відповідь на це Вишінський запропонував доручити розв'язку цього спірного питання безпосереднім переговорам між СССР та Персією. Перська делегація вимагає остаточного розв'язання совітсько-перського спору в Раді Безпеки.

На засіданні Ради Безпеки опубліковано заяву уряду СССР про передачу контролі північно-перських залізниць перському урядові.

• На чергових зборах Ради Безпеки обговорювано грецьке питання. Совітський представник Вишінський зажадав негайного виведення англійських відділів з Греції. Він уважає, що присутність англійських військ в Греції привела до заколотів. У відповідь йому міністер Бевін у своїй довгій і змістовній промові повідомив, що грецький уряд сам запросив англійські війська. Англійська армія викинула німців з Греції, навела порядок, утихомірила громадянську війну і в зв'язку з тим, що в Греції не було поліції та відповідного адміністративного апарату, адмініструвала Грецію. В дальшому він зауважив,

що не англійська армія та уряд, а уряд СССР з допомогою комуністичної партії сіють заколот у світі.

Комітет «ОЗН» для гуманітарних і культуральних питань розглядав справу утікачів в Європі. Англійський представник запропонував створення Світової Організації для розселення тих утікачів, які не можуть повернутися у свої краї. Цю пропозицію підтримала американська делегатка Елеонора Рузвелт.

* УСЯ ВЛАСНІСТЬ Союзу Народів у Женеві в наступному часі буде передана «ОЗН».

Про долю бездережавних

(Франкфурт). — Головнокомандувач американських військових сил в Європі ген. Мек Нерні пише в останньому своєму звіті, що американці мусітимуть переселити з американської зони окупованої Німеччини 250.000 осіб бездережавних, чи іншого роду осіб, що не повертаються додому.

Впродовж грудня минулого року число т. зв. ДП (визволених осіб) зросло на 71.000, цебто на 16%. Ген. Мек Нерні підкреслив, що закони про емігрантів не достатні і щоб визначити когось як емігранта, дана особа мусить усталити свою державу принадлежність. У звіті говориться, що американці не зможуть залишити у своїй зоні багато бездережавних. Загалом у всіх трьох західних зонах число бездережавних і таких, що не повертаються додому, перевищить 511.000 осіб; з них більшість походить із Польщі.

Любов і ненависть

Остання війна ідеологічно була підготовлена різними теоріями ненависті. Всім відомо, що ідеологи двох різних таких теорій подали були десь року 1939 один одному руку на ознаменування дружби. Але не було ні в них, ні в кого іншого сумніву, що вони бажають також один одному лише знищення.

Людські жертви, що іх склали різні народи перед війною й під час війни (українці, поляки й інші народи), були жертвою неповинних на віттар тих, хто ненавидить людство й сіє ненависть. Нині в особі німецького народу знищено одно із воєнниць людської ненависті. Але ні в кого немає сумніву, що на світі існують ще чимало таких воєнниць, часом і доволі страшних.

Для ідеолога ненависті характерні те, що згідно з його теорією, все, хто мислить інакше, ніж він, підлягають знищенню.

Отож не даремно після цієї війни світова організація миру створила комітет гуманітарних та культурних справ. Не мала, значить, загроза для гуманності й культури існує на світі.

І дійсно спалахи ненависті проти любови й гуманності чути з усіх сторін світу.

Цими дніми часописи подають заяву ідеологів ненависті. Вони вимагають від комітету, що віддає гуманітарними справами, неповинних жертв, недорізаних тоталітарними режимами. Навіть конкретно вказують місця перебування цих жертв у таборах УНРРА в Німеччині, Галичині, Австрії, Швейцарії. Названо навіть наш табір.

Наши люди на вимогу ідеологів ненависті уже не раз давали гідну відповідь. При спробі виконання над ними вимоги ненависників, при спробі вчинити їх силоміць, живцем па віттар ненависті вони заподіяли собі самі смерть. Вони пішли за деревовказами Розп'ятого на Хресті й стали мучениками. Так було вже в Дахав, у Мангаймі, Вангені, Кемптені, Фарелі й інших містах. Методами звірства наші люди протистояли любові й мучеництву.

Той факт, що ідеологи ненависті шукають тепер у всіх країнах об'єднання з партіями гуманності, свідчить про те, що звір інстинктом чує наближення свого краху. Але на нашу радість партії гуманності не йдуть ні на які компроміси з ідеологами крові й ненависті.

Про це свідчить гідна відповідь, що її дали англійський міністер Ноел Беккер та делегатка від Америки Елеонора Рузвелт ідеологам ненависті, ствердживши, що демократичні уряди мають щодо біженців зовсім іншу думку.

Сподіваємося, що людженависництво зустріне належну відсіч у комітеті для гуманітарних і культурних справ. Ще є на світі людина, ще є серед людства любов, заповідана Розп'ятим на Хресті. Ще ідеологи ненависті становлять меншість і зазнають поразки.

А. О.

Зусього світу

Чергове цькування

(Лондон). — Совітський делегат, Микола Бажан, вініс скаргу перед комітетом УНО для справ соціальних, гуманітарних і культурних, що фашисти, ворожі до української совітської республіки, утримуються в таборах для втікачів в Італії, Німеччині і Австрії, сказавши, що ці елементи, звичайно, себе називають українськими націоналістами. Бажан заявив: «Вони тепер перебувають у західних зонах Німеччини й Австрії, а також в Італії й Швейцарії. В західній Німеччині вони мають власну газету, що обстоєте те, що вони називають визволенням України».

«В Аугсбурзі є табір, утримуваний організацією УНРРА, де живуть українські націоналісти з нашими українцями», — заявив він.

Атентат на совітського члена Контрольної Комісії

Совітського члена Контрольної Комісії в Угорщині, що підірджав автом вулицею, вбито чотирма ручними гранатами.

Місто »ОЗН«

(Вашингтон). — Організація «З'єднані Нації» задумує побудувати в Америці по обох сторонах ріки Гудсон біля Гайдпарку недалеко

Нью-Йорку міжнародне світове місто для власних потреб. Це місто мали б назвати Унополіс (місто «З'єднаних Націй») або Уверлдвіл (світове місто), і в ньому мало б жити 20.000 мешканців: дипломати, інженери, судді, стенографістки, вчителі, пекарі та інші фахівці різних професій. Місто мало б бути побудоване з найбільшим комфортом, для дітей його мешканців повсталі б школи і т. і. Будова цього міста коштуватиме великі гроші, і кожна держава платитиме за будову тих будинків, що ними вона буде користуватись. На центральні будинки даватимуть гроші всі держави.

Соціальна комісія «ОЗН» розглядає цей проект.

Наказ Гімлера про винищенння українців.

(Москва). — В Києві відбувся процес проти 15-ти німців, обвинувачених за звірства в Україні. На тому процесі засуджено німецьких генералів: Шепара, Бурггарта та Чамеру Остена на кару смерті на шибениці. Під час процесу прочитано знайдений наказ колишнього гестапо Гімлера, в якому він доручає винищувати українське населення і цим способом звільнити на

Україні місце для німців. Обвинувачений ген. Павль Шер визнав, що для досягнення цієї мети Гімлер на-казав депортувати до Німеччини всіх здібних до праці конфіскувати харчові припаси та винищувати немилосердно українське населення в т. зв. противартизанських акціях.

Ватикан проти »Правди«

(Ватикан). — Орган Папи «Осерваторе Романо» пише в одній статті, що московський часопис «Правда» пише неправду, коли закидає Ватиканові співпрацю з передвоєнним нацизмом та фашизмом.

КОРОТКІ ВІСТИ

★ БЛЮМ, французький соціалістичний політик іменований на спеціального представника переговорів з союзниками в справі достави харчів Франції.

★ ЛЕМАН, генеральний дир. УНРРА, повідомив, що до кінця м. р. вислано потребуючим країнам понад 4 міліони тонн добра, з того дві третини харчів.

★ ПОЛЬЩА посилить на ново прилучених німецьких обирах 3 міліони поляків, депатріюваних з СССР та Заходу.

★ У ВАШИНГТОНІ сподіваються візити пана Трігве-Лі, новообраного генерального секретаря «ОЗН».

★ В БЕРЛІНІ у виборах до профспілок комуністи здобули 312, а соціалдемократи 226 місць.

★ В ЧІЛЕНІ вибули заворушення. Під час демонстрації вбито 5 осіб і 20 поранено.

Юрій БАЛКО

»Мурини« на Парнасі

(Із записок сучасника).

Крик і гвалт зчинився на Парнасі. »Мурини йдуть, рятуйся, хто може!..« Що за мурини? — ніхто до пуття не може пояснити. Одні кажуть, що це нащадки американських рабів, які тепер в уніформі ЗДПА тиняються по Європі, інші — що це кочове муринське плем'я з Африки, яке вирішило на 1946 рік зробити Парнас своєю резиденцією. Деякі, більш зоріентовані пробували довести, що це лише члени спілки українських письменників МУР, але таких наївних скоро зачіткали. »Чи ви з глуху з'їхали! Чи ж були коли серед українців канібали письменникожери? А тут — самі ва-

тажки чого варті! Один навіть зветься Багряний, — видно, не мало дечого вже письменницькою кров'ю забагрив. Другий, Шепер, кажуть, на поясі носить кілька десятків свіжих скальпів — знак його переможних наскоків на письменницькі оселі..«

Неспокій серед парнасівців наростиав. Відважніші говорили про оборону. Котляревський, як відзначений стратег, запропонував нагріти окропу і поливати ним муринів.

»Ет, колего! — відгукнулися на цю пропозицію обережніші. — Де вже нам виступати з окропом проти модерної муринської зброй! Як скроплять вас стату-

том по голові, знатимете... А потім — хіба не чули, що Багряний тягає за собою »Золотий Бумеранг«, який навіть у порожнечі фантасмагорій не дає хука? Та ще йде з ними той охочекомонний Ма-Ни-Ло (може бути китаєць?) Кажуть, що його »Постріли в пера« також часом бувають смертельні...«

А в парнаські ворота вже били чимсь важким, і чулися бойові вигуки муринів: »Вперед, шукачі! Вперед, творці нових напрямків! Знищимо сантиментально-романтично - реалістично-неокласичне сміття!«

Мурашки бігали по спині бідолах - парнасівців. Спочиваючи на лаврах, вони зовсім відвікли від боротьби за існування. А потім, що не кажіть: амброзія та нектар (ці харчі Парнаська УНРРА мала ще з-перед війни)

ДОПОМОГОВА ОРГАНІЗАЦІЯ

В ч. 7 (39) нашого часопису помістили ми статтю старшини УНРРА пані Жанет Карпентер, опікунки українського табору в Аугсбурзі п. н. "Український Центральний Допомоговий Комітет у Лондоні", в якій вона описала свої враження з відвідин цього Бюро. Подаємо нашим читачам ще деякі інформації.

Центральне Українське Допомогове Бюро (ЦУДБ) заснувалося в вересні 1945 р. заходами Українського Канадського Допомогового фонду та З"еднаного українського Американського Допомогового Комітету, як репрезентація цих двох допомогових організацій. З бігом часу ЦУДБ ставало Централею всієї допомогової акції. Недавно створений (27 липня 1945 р.) Український Допомоговий Комітет Вел. Британії підпорядкувався ЦУДБ, визнавши його за свою централю. Незабаром надійшла до ЦУДБ заява Допомогового Комітету Українців в Аргентині, підписана пп. Песцьолковським, Кривим і Білопольським, що зголосили свою приналежність до ЦУДБ, також визнаючи Центральні завдання. За ними поспішив з подібною заявою Український Допомоговий Комітет у Бельгії, що підпорядкувався Центральному Українському Допомоговому Бюрові в Лондоні. Накінець на одній з кон-

ференцій українських емігрантів, що репрезентувала все українство Німеччини й Австрії, постановлено співпрацювати з ЦУДБ в Лондоні якнайтісніше.

Таким чином Центральне Українське Допомогове Бюро в Лондоні зосередило в собі всю допомогову акцію для українських емігрантів в Європі.

Головою ЦУДБ став сотник лейтенанта Богдан Панчук, його секретарем сотник Святослав Фроляк, що з допомогою інших старшин і вояків канадської армії розпочали свою працю спільно з дирекцією ЦУДБ (члени дирекції, представники поодиноких допомогових організацій, що входять до складу ЦУДБ).

В обсязі праці лондонського ЦУДБ входять: 1) зв'язок з усіма урядовими, підурядовими й добродійними організаціями на терені Вел. Британії; 2) інформація важливих кіл про стан українських скитальців; 3) боротьба за визнання українських скитальців за політичних емігрантів та визнання для них усіх тих прав, що ними політична еміграція користується; 4) інтервенції перед відповідними чинниками у випадках насильства й безправ'я щодо українських скитальців у західній Європі; 5) допомога українським емігрантам; 6) допомога емігрантам розшукувати ро-

дичів в Америці; 7) реєстрація всіх українських емігрантів у західній Європі, (з початком грудня 1945 р. в ЦУДБ у Лондоні було зареєстрованих понад 1.000 осіб, це не зазначає кількість, але число це зростає з кожним днем); 8) координування праці поодиноких українських допомогових комітетів.

ЦУДБ у Лондоні безпосередньо не допомагає харчами, одягом тощо українській еміграції, але координує допомогу, визначаючи, куди слати дарунки, призначенні для українських емігрантів. За вказівками ЦУДБ одержали допомогу з ЗДПА, Канади й Аргентини Українські Допомогові Комітети в Швейцарії, Франції й Бельгії.

Щождо української еміграції в Німеччині, то Бюро шле допомогу безпосередньо до поодиноких таборів, але за браком відповідних комунікаційних та транспортових засобів ця допомога незначна.

ЦУДБ у Лондоні намагається поживити свою діяльність, використовуючи всі можливості, видаючи заклики про підтримку української еміграції в Америці й реєструючи емігрантів в Європі.

З працею ЦУДБ у Лондоні зв'язані велики надії української еміграції в Європі, головно тієї, що сконцентрована по таборах УНРРА в західніх зонах окупованої Німеччини.

М. Доль.

ніколи не дадуть м'язам стільки сили, як американські консерви та самогон, що з них складається раціон мурина.

Ворота впали. Ше-Рех влетів у гурт переляканіх літературних корифеїв; приставив пеперо до грудей одного з них: »Пиши заяву про прийняття до МУРу! Пиши, бо тут тобі жаба й цицьки дастя!«

Мов близькавка, миготів „Золотий Бумеранг“ Багряного, свистіли на всі боки його епіграми. Час від часу щось натужно скрипіло і глухо бумкало, — то Ма-Ни-Ло здалеку [обережність не зашкодить] стріляв з пера. Біля нього тулилась ще якась постать.

Прості мурини ні на крок не відставали від своїх ватажків. Молотили направо—наліво, хто чим попав: хто олівцем, хто украде-

ною епіграмою Багряного, хто покаліченим сонетом...

Молодий мурин Ша—Ян, який колись пробував був самстати ватажком племени, зліз на плечі свого раба—генуезця Барки і звідти бойовими гимнами підбадьорював товаришів. Слово „АТХАРВАВЕДА“ було найзрозумілішим у цих гимнах, але це не шкодило...

Бій закінчився так само раптово, як і почався. Більшість пар насівців лежали тихо на траві або корчились, коняючи від смертельних ран. Решту мурини міряли статутом. Хто підходив під мірку — відводили на бік і в'язали. Хто не підходив — тут же робили йому амінь... Особливо лютував при цьому той невідомий, що під час бою ховався за широкі плечі Ма—Ни—Ла. З його грудей виривалася якісь приг-

лушені звуки, що їх мурини звикли називати „Гомоном віків“. Одягнений був у мальовничі рештки запорізьких жупанів, вирізаних у формі сонетів. Новіші клапті носили штамп „МУР“; — боявся, мабуть, сердега, що інакше хтось потягне до суду за кражу...

Скінчивши суд і розправу, мурини перевели дух. "Кроком руш! скомандував Ше—Рех, а верховний вождь Сам—Чук, як звичайно, тільки рота роззвив (щоб думали, що то він гукнув). Орда рушила, волочачи за собою ясир. В таборі ясир покидали до глибокі ями, де їх радо стрінули старі бранці — Мелешко, Дудко та Чапленко. Потішити новоприбулих вони, однак, не могли нічим — бо самі не знали, що чекає їх, як полонених; чи приймуть до МУРу, чи віддадуть на муки штатним критикам — початківцям ...

З Українського життя

ЗІЗД МУР'У

В українському таборі «Сомме-казерне» відбулася конференція письменницького об'єднання МУР (Мистецький Український Рух). Конференція почалася 28 січня і тривала три дні. Члени МУР'у та запрошені гості вислухали кілька доповідей членів МУР'у, а пізніше розпочалася жвава дискусія, в якій узяли участь також і гости. Перед закриттям конференції відбулося два літературних вечори. На першому читали свої твори члени МУР'у, на другому гости (майже виключно молоді письменники та поети).

Ю. Б.

Творчий процес

Думаетесь, що драматичному гуртку, як і професійному театріві нашого табору, не страшна загроза перетворитися, як трапляється подекуди, на «шинок чи музей». Багато труднощів він уже переборов. А іх зустрічалося за пів року праці гуртка не мало.

Труднощі були скрізь. Не було примищення. Вправи доводилося провадити в гаражі, а керівниці, пані Євгенія Андрухович, доводилося виконувати роль оркестри і «грати» до танцю... власним горлом.

Поступово справа налагодилася. Будувався театр — всі 35 членів гуртка активно допомагали в цьому. Малляр Залуцький взявся робити декорації. Енергійно заатакувавши таборові смітники, ентузіясти театрального мистецтва повітряли звідти купи покідьки, з яких потім поробили цілком пристойні театральні костюми. Дивлячись тепер на якусь ревю і сміючись від широго серця, глядач і не підозрівє, що, може, елегантний стрій актора зроблений з його ж таки змищеної перини...

А блискучі гуцульські пояса танкової групи гуртка ніколи не наводять на думку про блішанки з угорських консервів...

Як кожна організація, драматичний гурток має своє керівництво та адміністрацію: голова п. Андрухович Я., заступник п. Залуцький Вас.; керівниця танкової групи пані Андрухович Євгенія.

В найближчім часі гурток виїжджає на гостинні виступи до інших таборів Баварії. Досі його діяльність відбувалася на нашій тоборовій сцені. В загальній кількості аматори мали 11 виступів, з того 5 прем'єр. Прибуток з двох вечорів пішов на добродійні цілі; один виступ був безплат-

ний. Якість виступів, які це зважити, що її досі не всі труднощі праці усунено, цілком задовільна. Приємне враження від виступів побільшує гарне оформлення сцени, що його виконує мистець Василь Залуцький. Тексти для ревів досі постачали Евг. і Ярослав Андруховичі та Юр. Балко. З поміж виступів, як найдуналіші, треба відзначити проведені в своєрідному модерному стилі мінілаївську й новорічну ревів. Праця гуртківців знайшла визнання навіть у професійних акторів. Це видно хоч би з того, що вони не соромляться запозичати дещо з досвіду аматорів (напр., спосіб імітації українських строїв).

Можна поставити як приклад іншим організаціям те завдання, з яким гуртківці працюють на користь свого народу. Цим шляхом звертається провід гуртка до мешканців табору, що мають акторські здібності й хоту працювати на сцені, із закликом: «Вписуйтесь до драматичного гуртка! Радо привітаємо у себе режисерів, співців, танцюристів та музик! Заяви про вступ можна скласти на руки секретаря п. Штоврина (IV-32). Письменників, що мешкають в таборі, також закликаємо до співпраці. Дайте скетчи, тексти для пісень, одноактівки! Допомагайте підняти вище рівень праці гуртка! Ю. Б.

ВЕЧІР ПІСЕНЬ ТА АРІЙ

Дякуючи нашим українським мистцям, мешканці табору часом мають приємну нагоду забути про свої злигодні, слухаючи концерти справжніх мистців великої сцени. Такою нагодою був вечір пісень та арій українського співака В. Матяша, що відбувся 31. 1. 46 в театрі Сомме-казерне в Авгсбурзі. І голос і технічно-мистецька вправність його стоять на рівні сучасних вимог і досконалості добрих театрів. Щоправда, треба одверто сказати, що деякі наші співаки, які походять з Західної України, а серед них і співак В. Матяш, виявляють помітно вищу мистецьку вправність у виконанні чужинецьких пісень і арій, ніж українських. Причина зрозуміла, але це нас не тішить.

Про даний концерт варт відзначити, що прекрасна сама по собі програма в деяких моментах не зовсім відповідала голосовим даним співця, а саме, низького тону мелодії не до його порівняно високого голосу. Зате мелодії високого тону викликали в слухачів щире захоплення. О.Л.

З українського пластового життя.

(Нові часописи українського пласти) Під різдвяні свята ц. р. з'явилися два нові українські часописи українського Пласти з Авгсбурзі. Перший «Пластун» — інструктивно-розважовий часопис українського Пласти в Авгсбурзі, з датою 15 грудня 1945 р., призначений, як читаємо в редакційній статті, для пластунів, пластового юнацтва та для молоді, що ще не мала нагоди бути пластунами, а в багатьох випадках раніше про пласт нічого й не чула». «Пластун» ставить собі завдання поступово вводити нашу молодь в коло «пластових тайн», знайомити її з найпотрібнішими теоретичними й практичними вміннями, інформувати про пластове життя в світі серед нас, бути принциповим піорадником і приятелем кожного пластина на шляху його особистого й громадського життя.

«Пластун» виданий фотографічним способом, 12 сторінок друку (журнальної форми). Часопис робить добре враження й заслуговує на поширення його серед української молоді, не лише в американській, але і в інших зонах Німеччини.

Другий часопис п. н. «Новак», з датою: січень 1946 р., Авгсбург, призначений для пластового доросту, тобто для молоді від 1-13 років життя, що хоче добровільно себе самовиховувати в пластовому дусі. Часопис виданий дуже дбайливо — 32 сторінки книжкового формату, друковані фотографічним способом. Часопис цей нагадує нам своїм змістом такі краєві часописи, як «Світ дитини», «Дзвіночок», «Малі друзі». Тому можна його поручити всій українській шкільній, а навіть дошкільній дітворі, що ій досі дуже бракує дитячої літератури.

Обидва часописи, чи радше журнали, появляються раз на місяць, «Новак» на початку, а «Пластун» на кінці кожного місяця. Журнали ці редакціонані колегіально під проводом старого пластина ред. Григорієва.

Адреса: Авгсбург, Сомме-казерне. Обидва часописи ілюструють відомий наш графік і малляр Мирослав Григорій, давній пластиун і відомий прадідник на полі поширення пластової ідеї серед нашої молоді. Може саме тому його ілюстрації вийшли такі чудові, яскраві, місцями повні надихнення; де треба — гумору. Видно, що виконані справжнім майстром і зі справжньою любов'ю. А. К.-р.

Ukrainian Camp - Newspaper „Our Life“. With Permission of UNRRA TEAM 114. October 1945.

Український часопис «Наше Життя». Видає: Секція Журналістів при СУПЖ в Авгсбурзі. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Адреса Редакції й Адміністрації: AUGSBURG — Somme Kaserne. Buchdruckerei Anton Hieber, Augsburg 2000/6. II. 46.